

Małgorzata Masalska

O konstrukcji bohaterów
"Trędowatej", Joanna Pyszny,
"Litteraria. Teoria
literatury-Metodologia-Kultura-Humanistyka"
Red. J. Trzynadlowski, T.IX (1977) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 250

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PYSZNY Joanna: O konstrukcji bohaterów "Trędowatej". *Litteraria. Teoria literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka*. Red. J. Trzynański. T. IX: 1977 (Wr. 1978) s. 177-187.

Analiza zmierza do wydobycia i określenia reguł konstrukcji bohaterów powieści, które decydują, iż w procesie odbioru czytelniczego "Trędowatej" dominują zasady projekcji i identyfikacji. Autorka rekonstruuje ciągi synonimiczne pojawiające się w tekście, definiując je jako "szeregi elementów synonimicznych komplementarnych wobec siebie, niosących podobne znaczenia i pełniących analogiczne funkcje fabularne". Znakami tych ciągów są zachowania bohaterów i sygnalizowane przez te zachowania wzory etyczne. Analiza prowadzi do wniosku, iż postacie powieściowe przekazują podstawowe zasady moralne (wierność, ofiarność). W formie nakazów utrwalają społecznie przyjęte normy i jednocześnie funkcjonują jako wzory osobowe.

BP/69/55

M.M.

/II/ RUTKOWSKI Krzysztof: Pozaliteracka koncepcja poezji. Granice poezji jako literatury. "Przegląd Humanistyczny" 1977 nr 9 s. 127-142.

Rekonstrukcja poglądów Edwarda Stachury na temat poezji i mowy (rozumianej jako "pierwotna i naturalna ekspresja"). Poezja ma być otwartym - urywanym czysto arbitralnie - cytatem, przytoczeniem "świata", nie jego opisem. Opis bowiem, nie ogarniając "wszystkiego", nie zaspokaja ambicji poety. Śledzi też autor zbieżności poglądów Stachury z pewnymi deklaracjami metapoetyckimi Przybosa, a zwłaszcza z "życiową ideologią ruchu manifestującego w latach 60-ych swój sprzeciw wobec istniejących wzorów uczestnictwa w kulturze".

BP/69/56

M.P.